

raadene, der fordele dem. Skoleraadet er vort højeste kommunale Raad, og det eneste Raad, som vi have faaet af, hvad Grundloven af 5te Juni, — jeg tror i § 44 —, omtaler som de store Raad, til hvilke eventuelt Landsstingsvalgene kunne gaa over, thi det er det eneste Raad, vi have, som omfatter baade Kjøbstæderne og Landet. I dette Raads Hænder har man lagt Fordelingen af disse Summer, og det er en stor og i det Enkelte vanskelig og meget besværlig Opgave, som her er fultet det. Det, som der altsaa nu kan gøres i denne Retning fra Ministeriets Side, er at træde raadværende til. Der kan ikke være Tale om, at Ministeriet skulde paabyde: saadan og saadan skal der gaas frem; der er kun Tale om at vejlede i den Overbevisning, at Skoleraadene, naar de finde denne Vejledning rimelig, ville tage den tilfølgende. For at tilvejebringe en større Overensstemmelse i Fremgangsmaaden ved Fordelingen af Understøttelser til fattige Højskoleelever, har jeg dog, efter at have undersøgt, hvorledes man gaar frem paa de forskjellige Steder, ladet udarbejde et Forslag — og kun et Forslag, thi Andet kunde det ikke blive —, som er blevet sendt til de forskjellige Skoleraad med Ønske om, at de ville udtale sig derom. Naar disse Udtalelser komme tilbage, ville de blive undergivne en ny Bearbejdelse, og der vil da udgaa en Anbefaling fra Ministeriet til at følge en vis Fremgangsmaade ved Fordelingerne, dog naturligvis med Frihed for Skoleraadene til at afvige derfra, hvor de maatte finde Anledning dertil. Der er en hel Del i dette Cirkulære, som, jeg tror, man har indrømmet indeholder hensigtsmæssige Bestemmelser, men der er ogsaa enkelte Poster, som man har gjort Bemærkninger ved og Indsigelser imod. Hvad saaledes Bekjendtgørelserne angaar, da formener jeg, at man maa overlade til Skoleraadene at bekjendtgøre i det Omfang, som de anse fornødent for, at Bekjendtgørelserne kunne komme til almindelig Kundskab. Om Bekjendtgørelserne skulle indrykkes i Højskolebladet eller ikke, tør jeg ikke have nogen Mening om, og naar jeg har tiltraadt Forslaget derom og altsaa foreløbig anbefaler det til Skoleraadene, har dette været i den Formening, at Højskolebladet svarede til sit Navn, saaledes at det havde Læsere, for hvilke Højskolefagen i det Hele havde Interesse. Det er forekommet mig naturligt, at saadanne Bekjendtgørelser findes samlede paa eet Sted, thi det kan jo muligvis ogsaa have Interesse at kunne læse de forskjellige Bekjendtgørelser, som udgaa

fra de forskjellige Skoleraad. Derfor har jeg tænkt mig, at dette Blad ogsaa burde medtages, men jeg indrømmer, at det kun er et underordnet Spørgsmaal. — Et andet Punkt, som den erede Ordfører berørte, var dette, i hvilken Alder man skulde admittere vedkommende Elever til Højskolerne, og han formente da, at 18Aars Alderen burde være den laveste Grænse. Jeg tror ogsaa, at dette er rigtigt, men paa den anden Side indrømmer jeg, at der kan være Tilfælde, hvor Aldersgrænsen kan være urigtig. Hørnenes Fremgang er jo forskjellig, og der kan jo tænkes Livs-omstændigheder, som kunne gøre det ønskeligt for den, der vil besøge en Højskole, at man ikke holder sig strengt til denne Grænse, men at man kan gaa under den. Endelig nævnte den erede Ordfører det Spørgsmaal: Om man skulde forlange opgivet i Bekjendtgørelsen, til hvilken Højskole Vedkommende ønskede at vende sig. Der har i den Henseende været brugt forskjellige Fremgangsmaader i de forskjellige Skoleraadskredse. I nogle Skoleraadskredse har man ikke forlangt det, i andre derimod har man forlangt det. Det, som har bevæget mig til at optage det i det foreliggende Forslag, er for det Første den Omstændighed, at det i mange Tilfælde kan være tvivlsomt, om en Højskole virkelig er en Højskole eller ikke, eller med andre Ord, om den Højskole, til hvilken Vedkommende ønsker at gaa, er en Højskole eller ikke. Dette vil der jo kunne hødes paa ved en Bekjendtgørelse om, hvilke Skoler, der kan kaldes Højskoler. Og saa hvad angaar Spørgsmaalet om Blanketers Anvendelse, tror jeg ikke, at der kan være nogen større Vanskelighed tilfiede, det vil man let kunne enes om. Men der er endnu et andet Punkt, som har foranlediget — og det forekommer mig med god Grund — flere Skoleraad til at begjære opgivet, til hvilken Højskole de Vedkommende ville, det er dels Rejsudgifter, som den erede Ordfører nævnte, men tillige ogsaa den Omstændighed, at den, der kan blive i sit Hjem og derfra daglig gaa til Højskolen, behøver mindre Understøttelse end den, der skal tage Bopæl et andet Sted og derfra besøge Højskolen. Det forekommer mig ikke, at man kan negte, at det er et Moment, der maa komme i Betragtning. Imidlertid vil jo denne Sag komme under fornyet Overveelse, naar Skoleraadenes Betænkning kommer tilbage, og jeg skal da tage nærmere Beslutning derom. Selvfølgelig vil der ikke kunne være Tale om ubetinget, bestemt at forbyde Skoleraadene at kræve saadan